

VOL. 25. ÉV

1927 október 1

DETROIT, MICH.

DONGO

1060—25 STREET, DETROIT, MICH.
ÁRA EGY ÉVRE 3 BETEG DOLLÁR

No. 18. SZÁM

OKTÓBER 6-ÁN

ROTHERMERE

Kutya idő, keserűség!
Dohányt hát a nagypipába,
S a vén, tunya karosszékben
Gyujtsunk egy kis délibábra.

Odakinn fű, idebenn bú,
De könnyű a füstöt fúva
Délibábot eregetni
Kényelmetes ősi búba.

Egyszer burkus, majd ánglius
Ahol kell, majd rendet vág ott,
Garibaldi, most Rothermere
Majd hoz nekünk igazságot.

Jön valaki, sors-flastromnak
E sok honfi szívfájásra,
Ki jobsorsunk szánalombul,
Uri kegyből megcsinálja.

Elvégi a tennivalónk,
Ránk már nem is marad semmi,
Csak rá egyet lakomázni,
Kezet rázni, éljenezni.

Addig szépen ellakunk itt,
Míg e jó kis pipás zúg van,
Vén papucsban, délibábra,
Méltóságos honfibúban.

BODOR ALADAR

Krónikás adomák

AZ UJ ÜGY

Dr. Bródy Ernő, aki a fővárosi és az országos politikában való tevékeny közreműködése mellett ügyvédi gyakorlatot is folytat, nemrég egy megtévedt embert védett a büntető törvényszéken. Valami homályos elszámolási ügy volt, amit a vád sikasztásnak minősített, de Bródynak sikerült tisztázni védenecét, akit felmentettek.

Néhány nap előtt ismét beállított a védőjéhez.

— Eljöttem — mondta — megköszönni a nagyságos urnak, hogy visszaadott a családomnak, meg hogy visszatda a becsületemet. És aztán... — tette hozzá kissé halkabban — volna azonkívül egy új ügyem is...

C SER LAJOS

8126 W. JEFFERSON AVE.

DETROIT, MICH.

Kapható nála: szivar, dohány, cukorka, kés, borotva, pápaszem, pipa, játékszerek és revolverek. Akinek munitió kell ebben a száraz világban, hát csak szóljon neki. Vidékről érkezések keressék fel üzenetét.

SZABOLCSKA ÉS PETŐFI

Kner Izidor nemcsak a legkitünőbb és legizlésebb könyvnyomtatók, könyvkiadók egyike, hanem páratlan tréfacsináló is és bárha Gyomán él, mégis egyik legnagyobb erőssége volt a Borszem Jankónak. Az ő anekdotái közül valók a következők:

1899-ben Mezőberény emléktáblával jelölte meg azt a kis nádfedeles viskót, amelynek helyére épült a mai szép városháza, mert ott tartózkodott 48-ban, mint a Petrics Soma vendége, Petőfi Sándor.

Nagy ünneppel leplezték le az emlékművet. Az ünnepélyen megjelent Szabolcska Mihály, a nagy költő is. A lakoma egyik nem éppen tapintatos szónoka Szabolcskát Petőfivel állította párhuzamba, erre az izléstelenségre azonban a szerény Szabolcska idegesen felugrott és haragosan így akadályozta meg a díkeió befejezését:

— Már az ovodában tanultam ezt a versikét: "az oroszán olyan, mint a macska, csak hogy az oroszán kissé nagyobbacska."

VÁLOGATJA A SZAVÁT
A KIRÁLY.

Elefánt Sándor előkelő jászberényi ur állandó perpatvarban élt Koncsék volt jászberényi polgármesterrel és egy életen át állandóan bírósághoz szaladgáltak, ahol se szere, se száma nem volt a becsületesértési és rágalmazási pereknek köztük. Az egyik ügyben a szolnoki törvényszék így hirdette ki az ítéletet:

— Ő felsége, a király nevében Elefánt Sándor a vád és következményei alól felmentetik.

Az ítéletábla megváltoztatta ezt az ítéletet és Elefántyt rágalmazásban mondta ki bűnösnek, amiért is egy hónapi fogházra ítélte. Ekkor meg persze így hirdették ki előtte az ítéletet hogy:

— Ő felsége, a király nevében Elefánt Sándor rágalmazás vétségében lücsösnek mondatik ki és ezért egy hónapi fogházra ítéltek.

A Kuria azonban megváltoztatta ezt az ítéletet is és becsületesértésben mondta ki bűnösnek, az egyhónapi büntetést is leszállította egy hétre. Amikor a szolnoki törvényszéken kezdtek ezt az ítéletet is kihirdetni azzal, hogy "őfelsége a király nevében", — közbevágott Elefánty:

— Mégis csak furcsa, hogy ő felségében sem lehet megbizni, mert minduntalan megmásítja a szavát.

Persze ezért ismét megbüntették.

VEGYES HIREK

Október hatodikát ezidén megünnepelték az egész világon. Akkorra esett ugyanis a "hosszúnap."

Huszonöt esztendővel ezelőtt állították fel a clevelandi Kossuth-szobrot. A szobor még áll de a szobrot állítók legtöbbszörre fekszenek.

Budapesti jelentés szerint Cziráky János gróf meghalt 63 éves korában. A nemes gróf arról volt híres, hogy hat felesége volt és mindegyiktől elvált. Hát ez is érdem.

Borsos István ellenőr rájött arra, hogy az emberek nem igen szeretik, ha borsot törnek az orruk alá.

Mária, az özvegy román királyné, hír szerint, újból Amerikába jön és magával hozza a kis taknyos királykát, aki a felséges nagymama szerint szörnyen szereti az amerikai "oatmeal"-t. Úgy látszik, hogy a nagymama nem annyira az "oatmeal"-t, mint a jámbor amerikaiakat szeretné megfőzni egypár millióig.

Levine repülő ur megváltoztathatná a nevét Slézingerre, mert nem hagyja magát. Elment Rómába, kihallgatáson volt a pápánál és gyűrűt esőkölt neki.

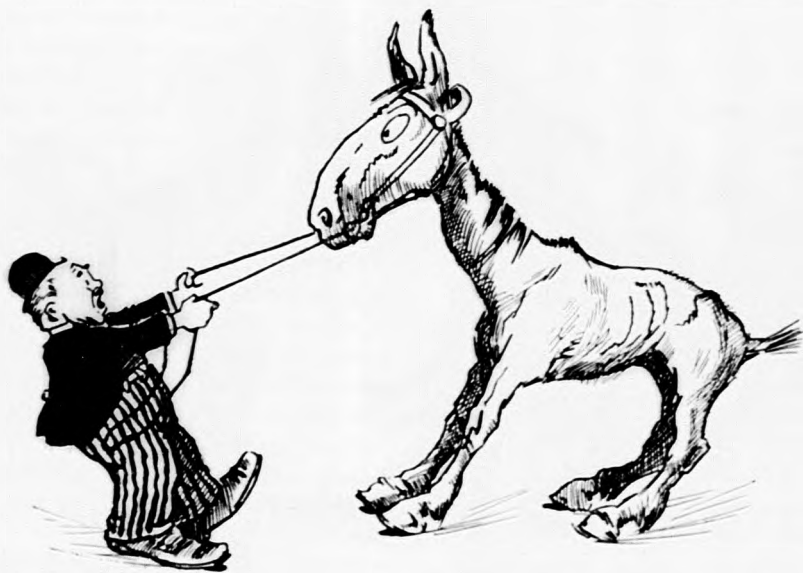
Indiana államban nagytakarítás van. És ha sokáig így tart, akkor a börtönökből kiszorítják a rablógylkosokat a kormányzók és polgármesterek.

Mexicoban elnökválasztás lesz, de ott sokat lármázó konvenciók helyett egyszerűen agyonlövik az elnökjelölteket és aki véletlenül életben marad, az lesz az elnök. Ez az igazi demokrácia.

A Dongó hátralékosai tultesznek a zsidókon, mert azoknál egy napig tart a teljes böjt: hosszúnapon. A Dongó hátralékosai ellenben évekig böjtöltetik a Dongót. Lucifer adja vissza nekik a kölesönt a gőzfürdőjében.

BUFFALOBAN

Csonka Illés honfitársunk volt szíves elvállalni a Dongó képviseletét. Ajáljuk őt az ottani magyarság jóindulatába.

VIDÉKI KRÓNIKA

GARFIELD-on van egy jólismert üzletember s ennek mindenese Mayer bácsi, akitől megkérdezte egy "koszeimer" az üzletben, hogy mi is volt a foglalkozása az óhazában. Az öreg erre azt felelte nagybüszkén, hogy ő főkertész volt. Erre azután nagy szemrehányást tett neki Moró gazda, hogy ha főkertész volt, akkor az ő nagy kertjét miért hagyja parlagon?

— No, hát majd megmutatom én, hogy milyen kertet csinállok itt, megyek is mindjárt magért. El is indult Mayer bácsi magok után az ángliusz farmerhez, akinél állítólag két évig kertészkedett. Utközben betért az ismerősökhöz és ugyanez virágos kedvben ért el a farmerhez, akivel annak rendje-módja szerint "lehalózott" és elmondta jövedele célját.

A farmer azt mondta, hogy csak vegyen egy pár papirzsákot, menjen el a raktárba és szedjen annyi magot, amennyi esak jól esik neki. Mayer bácsi meg is rakott egypár zsákot kukoricával meg virágmaggal s nagybüszkén ment haza, ahol a kertét szépen kimérte zsinórral, a közepébe kukoricát ültetett, a szélekre pedig virágot. És dicsékedett szörnyen, hogy milyen kertje lesz majd műszter Morónak.

Három hét múlva kimegy a gazda a kertbe és azt mondja a fő-

kertésznek, hogy ő olyan kukoricát még nem látott. Kitért a főkertészből a méltatlankodás:

— Hü, öcsém, nem ért maga a kukoricához! Olyan esővek lesznek ezen a kukoricán, akáresak a karom!

Elmult újabb két hét s nagyon elszomorodott a főkertész, mert kukorica és virág helyett tele volt az egész kert napraforgóval. A főkertész erre elkezdte szidni a farmert, hogy becsapta, mert kukorica és virágmag helyett napraforgót adott neki. De azért Moró gazda igen büszke volt a kertjére, mert annyi napraforgója senkinek se volt New Jersey államban, mint neki. Mondogatta is Mayer bácsinak:

— No, most már elhiszem, hogy főkertész volt az óhazában.

Akinek papagálya van Garfielden, az csak menjen el a műszter Moró üzletébe, mert ott ellátják edellel. De Mayer bácsitól ne kérdezze meg, hogy mi volt a foglalkozása az óhazában.

A toledoi műszternek nagy szerenésje akadt, mert anyai örömk előtt állt a farkas kutya. El is vitte a kórházba, ahol egy hétig volt a kutya, de semmiből semmi.

A műszter restelte a dolgot, hogy hátha tévedett. Egyszer csak felhívták telefonon, hogy van négy

kis kutya. Megörült a műszter, hogy mégis csak igaza volt. Valami félóra múlva újból jelentették, hogy van újabb nyolc kis kutya. Egy óra múlva összesen tizenhat kiskutyáról kapott jelentést. Megijedt a műszter, hogy mi lesz a nagy áldással. Elment a kórházba, hazavitte a kutya-familiát s az egyik kölyköt eladta 10 dollárért, de csak két dollár készpénzt kapott, a többit akkorra ígérte a vevő, ha majd a kutyanak feláll a füle.

Megunt a dicsőséget a műszter s eladta az egész kutya-familiát az öreggel együtt egy farmernek. Kivitték a kutyákat a farmra és ott megitták az áldomást. Mikor meg akarták kötni az öreg kutyát, az nem engedett magához senkit és meg akart szökni. Erre a volt gazdája szaladt utána, de rosszul járt, mert egy helyen térdig besüppedt valamibe és alig tudták kihuzni. A városi műszter igen méltatlankodott a pucolásnál, hogy az ilyesmit a farmon is a víznek kellene levinni, mint a városban.

A bucsuzkodásnál még egypár pohárral felöntött a műszter, hogy elvegye a farm-szagot s ott-hon meg ne tudják a ballépést.

Öreg szívem számvetése

Ha csak egyszer eljön hozzám a Jóisten vendégségbe, soha se járt még a földön ilyen uri tisztességbe.

Gyujtok néki szép világot hervadzó őszi lombból, őszi sorsra söpört drága bánatokból, fájdalomkból.

Szelek néki lágykenyeret bus szivemből, vig estére s vén könnyekből koccintunk az őszi ember keservére.

Enekelünk zsoltárosan csendesedő régi nótát: öreg szívek számvetését, mult csillagok ragyogóját.

Megköszöntjük még a Holdat mikor ő is holtra sáppad s aztán megyünk mind a ketten egyenest a Menyországnak.

TARNÓCZY ÁRPÁD.

DEBRECENI ADOMÁK

TANITÓMARASZTÁS.

Régebben a reformátusoknál a papot meg a tanítót nem életfogytig vagy nyugalombalépésig tartó időre választották, mint most, hanem csak egy évre. Az év végén aztán összeültek a presbiterek és ha megfelelőnek találták a papot vagy a tanítót, egy újabb évre megmarasztották; ha pedig nem voltak vele megelégedve, elboesátották. A presbitereket rendszeren előre kapacitálták a marasztalás vagy elboesátás előtt állók. Ha a kapacitálásnak nem volt fogantaja, mehetett az illető pregriusnak.

Egy Kiss Sándor nevű tanítóval nem voltak a presbiterek megelégedve az év leteltével, hát elboesátották. Nem sokkal ezután összehívta az esperes az egyházmegyei közgyűlést. Erre sokan se-reglettek össze minden ekléziából. A Kiss Sándor falujából is ott volt minden számottevő presbiter. Maga Kiss Sándor is megjelent azon.

A közgyűlés megöbentve vette tudomásul, hogy Kiss Sándort nem marasztotta meg az ekléziája, mert közismerten jó tanító volt ő. Nem is azért boesátották el, mintha a kötelességét el nem végezte volna, hanem azért, mert önzeteres ember volt, egyben testes, vállas, erős, kitermett s bizony övele nem lehetett packázni, nem engedte, hogy valaki az orra alatt piszkáljon.

Sajnálják a papok is, épen ezért

a közgyűlés szünete alatt megsugták neki, hogy kapacitálja még egyszer a hiveit és pedig lehetőleg azonnal, mert hiszen itt vannak most ezek a hivek. Ha sikerre vezet a kapacitálás, jelentse; jelenség azok is, és a közgyűlés mindjárt megerősíti a hivatalában.

Kiss Sándor kiment a templom udvarára, ott tartózkodtak a falujabeli presbiterek. A szünet véget ért, folytatták a közgyűlést. De nem sokáig folytathatták nyugodtan, mert a templom udvaráról nagy lárma és esattogás hallatszott, be a terembe. Olykor jajgatást is lehetett hallani. A papok közül többen kimentek, hogy megtudják, mi történik odakünn. Az elnöklő esperes felfüggesztette a közgyűlést, mert a zsvaj nem mult el, sőt erősödött.

Visszasiettek aztán a papok és mosolyogva jelentették az esperesnek, hogy semmi különösebb dolog nem történik odakünn, csak éppen az, hogy Kiss Sándor most kapacitálja a hiveit, de alaposan.

Be is bizonyult nemsokára, hogy alapos volt a kapacitálás, mert a Kiss Sándor kurátora, dagadt fejű és kék-vörös arccal ugyan, de hivatalosan jelentette az esperesnek, hogy az ekléziája más álláspontra helyezkedett és Kiss Sándort újabb egy évre megmarasztotta.

A közgyűlés tudomásul vette ezt a jelentést és a konszenszust megadta.

MEGÁLLAPITOTTA A BAJT

Az öreg Csiszár doktor kiváló orvos volt, de a gorombaságával is kivált a többi közül. A páciensei nem adtak erre semmit, ismerték már hirtől is, nemesak tapasztalásból. Hadd mondja a magáét, gondolták, csak jól gyógyítsan!

Hát jól gyógyított, de azt nem nagyon szerette, ha azt kérdezgette tőle a beteg, hogy meg fog-e gyógyulni. Egy ilyen nyögös betegete kérdezősködésére ezt mondta egyszer:

— "Legyen nyugodt, ezt az orvosságot szedje be. Ettől vagy meggyógyul, vagy a fene meg-eszi!"

Persze, hogy beszédte a beteg a kétes értékű vigasztalás ellenére is. Meg is gyógyult. A fenének nem akadt nála teendője.

Azért még jobban haragudott Csiszár doktor, ha valami társaságból hívták beteghez, mert a jó társaságot, ed különösen a jó bort, nagyon szerette. Egyszer lakodalomból hívták egy állítólag súlyos beteghez. Lement, de bosszusan. Oda ült a beteg ágya mellé. Kezdte vizsgálni, hanem a mint megfogta és felemelte a beteg kezét, hogy majd a pulzusa verését kítapogatja, kicsuszott a markából. Utánakapott, de a betegete helyett a saját kezét fogta most meg, amit nem vett észre, mert bizony — bizony — ugyan csak kezdett dolgozni benne a lakodalmi bor a meleg szobában. Szorgalmasan tapogatta a saját ütőerét s egyszer csak megszólalt:

— "Hát ezért hívtak engem ide? Hiszen barátom nincs magának semmi egyéb baja, csak épen hogy holtrészeg!"

Ilyen jól megtudta állapítani a diagnózist beborozott állapotában is — pláne saját magát!

(Simon István, Debrecen)

HÁZASTÁRSÁK KÖZÖTT

— Most, hogy megint itt vagyok a városban, nagyon hiányoznak nekem a tehenek, a juhok, a disznók és egész sereg állat!

— De hát kincsem, nem vagyok én itt?

ESETEK

REPÜLT A PIKULÁS

A Keasbey banda érdeemes klarinétosáról Durszt Józsefről hallottuk ezt a kis esetet.

Épen Lindberghről a híres repülőről volt a szó a bandában, mikor is a klarinétos fitymálva azt a megjegyzést tette, hogy ő is tud úgy repülni.

Lett erre méltatlankodás! Bödő a cimbalmos rögtön tagadásba vette a pökhendi fogadkozást, utána a banda többi tagjai is tiltakozni keztek s a dolognak az lett a vége, hogy Dursztnak megajánlották a viteldíját, ha felszáll a repülőgépre.

Az vállalta a dolgot s a banda megindult automobilon a brunswicki repülő állomás felé.

Utközben Bödő cimbalmos megkockáztatta a kérdést:

— De hátha úgy jársz te is mint a Kálmán.

— Melyik Kálmán?

— Az egyszeri Kálmán, aki a Hamilton Roadon ült bele a gépbe.

— Hát az hogy járt?

— Ugy járt, hogy igen megijedt s mikor leszálltak, külön kellett neki öt dollárt fizetni, amiért a gépet kitisztították utána.

— No, én nem fogok úgy járni, fogadkozott a pikulás.

— Azért, mert akkor nem fizetünk.

— Nem is kell!

— De megvizsgálunk.

— Hát megvizsgáltok.

Eközben kiértek a repülő telepre s Bödő izgatottan kezdte a kiabálást:

— Hol az az ember, aki a gépet eresztí?

A nagy kiabálásra előállt a pilóta s megkérdezte, melyikük akar repülni.

Azok mind a Dursztra mutogattak s tuszkolták a gép felé.

A pikulás bátor ember ugyan, de mikor ott állt közvetlen a nagy gépmadar előtt és meggondolta, hogy az pár pillanat alatt a felhők közé fogja őt repíteni, mégis csak meggondolkozott. És épen eszébe jutott, amit utközben Bödő mondott neki, t. i. az egyszeri Kálmán esete.

Mielőtt belépett volna a gépbe, oda hajolt a pilotához és a fülébe sugott valami ilyesfélét:

— Where is the....

— Oh! — kapta fel az a fejét, — just go right to the.... stb. — but make it snappy!

A pikulás csakhamar eltűnt a mondott irányban s pár perc múlva mosolyogva tért vissza.

Könnyedén beugrott a gépbe, megemelte a közönség előtt a kalapját s a gép megindult vele a nagy magasságok felé.

A banda élén a cimbalmossal szájtátva bámult utána, s Pirint Béla a szemeit törülgette:

— Ez sem jön vissza többet szegény.

De bizony visszajött az s kiszállt a gépből minden baj nélkül.

Kissé halavány volt, az már igaz.

Mikor az autón hazafelé indultak, a pikulás kérte a bandától az öt dollárt.

— Hohó — tiltakozott a cimbalmos, — majd előbb megvizsgálunk.

És behajtottak egy bozótos helyre.

Önnét csakhamar ki is jöttek és haza mentek Perth Amboyba.

De hogy kifizették-e helyette az öt dollár repülődíjat? azt már nem lehetett megtudni. Ugy lát-

szik ez örökké a banda titka marad.

A SZUNYOG.

S. Frank jeles fűszer és huskereskedő a French Streeten valamelyik vasárnap délután elbágyadva a melegtől, lepihent puha divánjára, hogy majd alszik egyet.

Alig szundított el, hallja, ugy félálomban, hogy: zzzzzz.

— Az anyjok ne szülte volna ezt a tetves szunyogokat! épen most akar letelepedni a pofámra, — félig gondolta, félig mormogta e szavakat és a tenyerével jól oda vágott a — képire.

A szunyog elhallgatott, de alig aludt el Frank megint csak: zzzzzz.

Megint oda vágott a tenyerével most már a másik orcájára, de jót ám.

Aztán így ment ez felváltva: zzzzzz.... pofon, zzzzzz.... pofon, zzzzzz.... pofon.

Egy óra múlva már felébredt a fájdalomtól: akkorra már pesenyére pofozta a saját ábrázátát.

Ahogy felugrik a diványról s nézne széjjel dühösen, hogy majd ráakad a szunyogra, megint hallja ámhogy: zzzzzz....

De szunyogot nem lát.

Hallgatózik jobban s akkor állapítja meg, hogy a pümmögés a szomszédos Horváth-féle garázból hallatszik; ott vacakoltak valami automobillal szegény Frank veszedelmére.

(A new brunswicki "Magyar Hirnök"-ből)

FÖLDIKEM!

A hulló falevél suttogva beszélje neked, hogy potyán olvasod a Dongót.

FONÁL

tiszta sodort gyapjuból kézi kötéshez. Ugyancsak horogöltéses szőnyeghez való fonál. 50 cent egy 4 unciás csomag. Utánvét mellett küldjük. Irjon még ma ingyen mintáért. Kérdezősködjék a mi gyapju pokrócainkról.

Concord Worsted Mills
West Concord, New Hampshire

MUFFOL MISKA FŐBURDOS SZAVALATAI

A SZONGYÁK hogy nagy dolog a háboru, de a szerelem se kis kutya. Nevijorkba egy doktor miszt megkorbácsolt egy doktor miszt, mert nem őt vette feleségül. Hátha minden szerelemből korbácsolás gyünne ki, akkor nem győznének elég korbácsot csinálni.

A zoláj kirájné má megint Amerikába készül mer aszondi, hogy igen teccik itt neki a demokrácia. Igaz, hogy azt nálunk másképp híjják. Csak az a baj, hogy egy kicsinyt vénecske mán a miszisz, de hát a régi mondás szerint öreg kemencének ördög a tüzelője.

A butléger király agyonlőtte a feleségét, mer aszondi, hogy megcsalta őtet egy száraz fináncal. Hát ilyenek ezek a fináncok, mindég beleütik a zorokat a butlégernek bizniszébe.

A góbé meg a golyó

A világháboruban történt, egyik gyergyói faluban.

Közelednek a románok, a lövések szórványosan már a falu főutcáját érik. Egy székely góbé egész vidáman a kapufélfának támaszkodva, makrapipáját fogára szoritva pöfékel. Odalovagol egy magyar huszárrör, ráförmed a góbéra:

— Takarodjon innen, minden pillanatban eltalálhatja egy román golyó.

Székely góbénk azonban a legnagyobb flegmával tovább pöfékelve visszaszól:

— Semmi közöm hozzája. Én nem vagyok katona...

MAGYAROM!

Legyen teneked sok hosszunapod a börtönben, ha ellopod a más Dongóját.

ELADÓ HÁZ

Valamelyik pestmegyei községben egy eladásra hirdetett házban megjelent egy vasutas és kérdi a tulajdonostól, mennyiért adja a házat?

— Négyszázmillió, — volt a válasz.

A ház alacsony és nedvesfalú épület, mely előtt állandóan nagy posolya áll.

— És mi van hozzá? — kérdi a vasutas.

— Van két szoba, konyha, kamra, baromfi- és disznóól, aztán 200 négyszögöi telek.

— Hát istálló nincsen? — kérdi a vasutas.

— Minek ide istálló, egy ilyen uri házhoz?

— Hát csak azért hogy legyen hova bekötni azt a marhát, aki a négyszázmilliót megadja érte!

Az amerikai rokon

Magyarországot sok kötelék fűzi Amerikához s ezek közül a legerősebb a családi kapcsolat. Alig van magyar ház, ahonnan egyik vagy másik családtag Amerikában ne élne. S természetesen nincsen is nagyobb öröm annál, amikor az amerikai rokon hazaérkezik, hogy szerető családi körben töltsön el kellemes pihenőt. Persze a karácsonyi utazás a legnépszerűbb a hazatérő látogatók között s ezt a szokást honorálja a North German Lloyd társaság, amikor kényelmesen berendezett és kitűnő gőzösét, a Berlin hajót beállítja a karácsonyi hazautazás szolgálatába. A Berlin december hó 10-én indul New Yorkból s az utasok kényelmes és szórakoztató ut után a kedveseik körében ünnepelhetik a karácsonyt és az ujesztendőt.

MAGYAR TEMETKEZÉSI VÁLLALAT

ÉS KOPORSÓ RAKTÁR

TEMETÉSEKET ELVÁLLAL A LEGPÉNYESEBBTŐL A LELEGYSZEREBBIG A LEGJUTÁNYOSABBAN

BICZÓ FERENC

8027 W. JEFFERSON AVE.

DETROIT, MICH.

TELEFON: CEDAR 0175.

“Samu” megszólal

Kedves Nénik és Bácsik! Ne csodálkozzanak azon, hogy ritkán szólalok meg mostanában, de nálunk annyi a baj, hogy elment mindenkinek a kedve. Az édesanyám hónapok óta beteg, az egyik tanítónő testvérem pedig hetek óta fekszik súlyos betegen, hát így mindenkinek folyik nálunk az orra vére. Az édesapám meg csak ül itthon nagybusan, mert ki se tud mozdulni a sok mindenféle baj miatt, a hátralékos bácsik pedig maguktól rem igen küldik a betegeket.

Szóval, nincs nálunk kedve senkinek. Magam is nagyon le vagyok hervadva, mert most csendesen kell viselkednem otthon. Mihelyt egy-két széklet felfordítok, mindjárt meg van a veszedelem. Így azután kénytelen vagyok elmenni a szomszédba, de akkor meg az a baj, hogy sáros a cipőm, meg a ruhám. Hát tehetek én arról, hogy sár van?

A mezőkövesdi ruhában még mindig nem tudtam levétni magamat, mert a doktorokra, meg a medecinákra kel a pénz. A hátralékos bácsik pedig hallgatnak, de hallgatásért nem csinálnak pikését. Már ugy látom, hogy nem lesz belőlem soha magyar ujságos, mert a talián pedlerünknek is sokkal jobb a dolga, mint a magyar ujságosoknak.

A játék vége

(DR. HERBERT HALÁLÁRA)

Az élet csak egy sakktábla.
Figurák meg az emberek;
Játék közben a tábláról
A figura csak úgy pereg.
De mikor a legfőbb mester
Bemondja a nagy sakk-mattot:
Védekezés nincs ellene,
Bizonyítják a sirhantok.
Játszmadat a Halál ellen
Végül te is elvesztetted;
Am szivekben a kegyelet
Hüen virraszt majd feletted.

HONFITARS!

A st. louis-i forgószél rostálja ki belőled a betegeket.

SCHWARTZ B.

2825 EAST 79TH STREET,
CLEVELAND, OHIO

Hajójegyek minden vonalra.

Pénzküldés a világ minden részébe.

JOGI TANÁCS ÉS KÖZJEGYZŐI
ÜGYEK ELINTÉZÉSE

VETERÁN PESTA

régi amerikai és Zöldfülü Marci

MARCINK, hát amondó vagyok, hogy ha soká igy mén, nem is fog menni. Kezdem unni esztet a sok jajgatást meg panaszkodást, amennyit nem hallottam mijóta ebbe a kontriba vagyok. Pedig aszongyák, hogy a bankok teli vannak pézzel, de a legtöbb ember inkább lop, csal, adós marad, csak a pézihe nem nyul, merthogy aszt gondózza, igy lesz jobb dóga. Pedig ha a péz nem dógezik, nem forog, akkor ojjan lesz, mind a zállott viz. Még a békának se igen jó.

Hát annyi biztos, higy nincs itt ojjan fájntos világ, mind a háboru alatt vót, amikor ugy válogattak a bodik a husz talléros sejjem ingekbe, akárcsak a ceceri tót atyafi a vackorba. De nem is lesz itt mán ojjan jó világ, ha csak valami újabb háborut nem pekulálnak ki a nagyfejűek, hogy egymást öjje a sok embermarha oszt aki maratt otthun kettő-három nyomorult, hát az annyit keresen, hogy még a taknyát is sejjem rongyba törülhesse. Nem is csudálnám, ha mahónap csinálnának egy kis háborut. Mer akkor megint megszapornának a milijonyosok meg sejjem inget vehetnének a bodik. IgY azutég mindenki bódog vóna.

Egymásután vót egy csomó magyar komencijó, de nem igen mentünk el, mer nem ugy van má, mind régen vót. Valamikor még kevesebbet szavaltak a magyarok, de vót egy kis régi virtus bennek, most pedig sokat beszélnek, de virtus nélkül. A magyar árva házat mégis csak megnéztük oszt

mondok a Marcinak, hogy elmehetne oda valami libapászturnak. De nem igen teccett neki, mer azzondi, árva ő anélkül is.

Oszt hogy igy hirtelenül körül nézek, hát mondok nete ne! — mahónap hirmondó is alig marad belülünk. Egyik naprul a másikra csak ugy potyognak a magyarok, mind a szilva a fárul. Csak nemrég temettük el Kovács plébánost, oszt most mán a doktor Herbert sincs kösztünk, meg a Pogány Laci is itthagott minket. Csak ugy egyik naprul a másikra. Mondok ennek a fele se tréfa. Még a za szerencse, hogy a régi katonák közül egyik-másik kitesz magájér. Teszem azt Bazsó András, aki Klevelandba a Dongó beteglátogatója, nem hijába kuruc magyar, de nem is enged a 48-ócbul, mer még most is megszapordott a háztája egy inással. Hát mondok a zisten éltesse, oszt legyék ojjan magyar ember, mind a zapja.

AZ ŐSI CSALÁD PROBLÉMAJA

X. Y. előkelő magyar dzsentri-család tagja volt, melynek egyik ágát a mult században bárósították.

Szeretett jól élni, miért is aggorában bizony már csak igen kevés maradt meg a valaha igen tekintélyes vagyomból. Ezt különösen a vele körülbelül egy korban lévő veje vette rossz néven.

Egyik este együtt ültek a kaszinóban. A bárósításról beszélgettek:

— Nagy kár volt a családot kétfelé vágni, — sóhajtotta az öreg.

— Bizony kár volt, — erősítette meg a vő. — Jobb lett volna négyfelé vágni....

SZERENCSE

— Völegény korodban mindég azt mondtad, hogy ilyen nő nincs több a világon.

— Jó is, hogy nincs több!...

A GOMBA.

— Apukám, miről lehet megismerni a gombát, hogy jó-e vagy mérges?

— Arról, hogy ha az ember megeszi és semmi baja se lesz, akkor jó, ha belehal, akkor mérges.

Az olvasókhöz

A Dongó késése miatt ne okoljon minket senki, mert annak a viszonyok és főként a hátralékok az okai. Mihelyt a hátralékok megmozdulnak, a Dongó is jobban fog mozogni.

A legmodernebben berendezett vas- és festékkereskedés,

ahol mindenféle szerszámok, borotvák, borotválkozó készülékek, épületvasalások, konyhai edények, gáz- és melegítő kályhák, mosógépek, hazai gyurótáblák, derelyemet-szék, zseb és konyhai kések, gyermekkocsik és biciklik, és sok sok más egyéb tárgyak legjobb beszerzési forrása

FIVE BROTHERS

GEGUSTESTVÉREK

vas- és festékkereskedése

8013 W. JEFFERSON AVE.
DETROIT, MICH.

TELEFON: CEDAR 1184

A detroiti magyarság előnyösen ismert, legjobb házfestője és papirozója

HUNGLER SÁNDOR

405 S. HARBAUGH STREET,
elvéllal bármilyen kis és nagy munkát s azt a legnagyobb szakértelemmel és jutányosan végzi. Minden munkáért jótállást vállal.

Nagymagyarorszáért!

Ezen a címen hatalmas kötetet állított össze

VOLLAY FERENC

debreceni tanár az utolsó évtized legszebb magyar

hazafias költeményeiből.

A szavallásra rendkívül alkalmas kötet postai szállítással együtt

Egy dolláre 50 centbe

kerül és megrendelhető az alábbi címen:

VOLLAY FERENC

CSAPÓ UTCA 63. DEBRECEN,
Hungary.

DONGÓ

Megjelenik havonta kétszer
Szerkesztő: KEMÉNY GYÖRGY
Rajzoló: KEMÉNY JÁNOS

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Amerikában egy évre	\$3.00
6 hónapra	\$2.00
4 hónapra	\$1.00
Magyarországra egy évre	\$3.00

A DONGÓ CIME:
1060—25th Street, Detroit, Mich.

DONGÓ

HUNGARIAN COMIC PAPER
PUBLISHED SEMI-MONTHLY
Editor: GEORGE KEMENY

Entered as second-class matter July
15th, 1926 at the Post Office at
Detroit, Mich., under the Act, of
March 3, 1897.

VIGYÁZÓ JÁNOS**MEGFIGYELÉSEI**

MEXICOBAN elnökválasztásra készülnek és pedig a régi recept szerint: az utban levő elnökjelöltek egyszerűen elteszik láb alul és azután megvan a választás. Egyelőre még csak egy elnökjelöltet küldtek a másvilágra tizenkét támogatójával együtt, de ha sokáig így tart, akkor a választásra vajmi kevés marad a jelölteköbl és azok barátaiból. Mert maguk a mexicioiak is azt tartják, hogy "az egyedüli jó mexicoi a — halott mexicoi"

Rothermere lord tovább kellemtlenkedik a cseheknek és a románoknak, akik kézzel-lábbal tiltakoznak ellene és ráfognak,

hogyan fel akarják forgatni az európai békét. Hát aki azt gondolja, hogy béke van Európában, az vagy kötni való bolond, vagy börtönre megért gazember. Mert Európában nincs és nem is lehet béke a mai állapotok mellett. Rothermere lord többször nyomatékosan hangsúlyozta, hogy a trianoni kétbalkezűséget elsősorban a jövő háborúk elkerülhetése végett kell jóvátenni és pedig mielőbb.

Rothermere lord gondolkozására élénk világot vet az a levél, amit Mauks Ernő tanfelügyelőnek írt Szikszóra. Így szól a levél:

"Kedves Uram! Kérem fogadja leveléért őszinte köszönetemet s legmélyebb együttérzésem biztosítékát azok iránt a tisztviselők iránt, akiket kiűztek otthonukból. Azokból a levelekből, amelyeket nemcsak Magyarországból, de sok más országból is kapok, tudom, hogy minden magyar szíve együtt dobban azokkal, akiket elűztek s akik idegen hatalom uralma alatt szenvednek. Hála adok az Istennek, hogy valamit tehetek a magyar igazság feltámasztására s egy jövő háboru szenvedéseinek elhárítására. Meg vagyok róla győződve, hogy amennyiben a magyar hazafiak megőrzik a mostani egységüket és lelkesedésüket, ügyük diadala nem sokáig késhet. Tiszteletem nyilvánítása mellett vagyok az Ön őszinte híve:

ROTHERMERE."

Tarnócy Árpád, akinek figyelmére kiterjed sok mindenre, ezeket írta a jó multkoriban:

"Még ma is országos probléma számunkra, hogy mit

csináljunk: Magyarok maradjunk-e vagy legyünk végre amerikaiak? Mi, öregek és a fiaink. Nagyon gyakori példaul, hogy a szülőket így ostorozzák: Mégis csak szegény, hogy a fiad nem tud magyarul.

A felvetett kérdés nem olyan egyszerű, hogy válaszolni is tudnánk rá. De ahhoz elég egyszerű, hogy beszéljünk róla. És most az a beszédünk róla, hogy mi, öregek azért nem leszünk amerikaiak, mert nem lehet. A fiatalság pedig azért nem lesz magyar, mert ez se lehet.

Ennek dacára tényleg szegény, ha mi nem tudunk angolul és talán szegény az is, ha a fiaink nem tudnak magyarul. Sok esetben talán ez se szegény. Hanem ez is: NEM LEHET.

Igy áll valahogy ez az országos probléma. Aki másképp látja, írja meg."

Tarnócy Árpád annak a kívánságának ad kifejezést, hogy aki másképp látja, az írja meg. Hát hogyan lehet lejt másként látni és mit használni, ha másként látja valaki? Ez már nem probléma, hanem véglegesen elintézt dolog. És hasztalan az ellene való tiltakozás, mert a vizek folyását visszafordítani nagyon bajos. Ez a hatalmas ország magába olvasztja, elnyeli az idevetődött különféle fajokat és nemzetiségeket, akár mint tiltakoznak és védekezzenek ellene a nemzetiségek. A menekülő kis hal ijedtében kimeresztí védelemre szánt tüskéit, de a nagy hal elnyeli tüskéstől együtt és ezzel el van intézve a dolog.

Egyre gyérülnek a magyar sorok Amerikában. Egy-két hónap

alatt ugyancsak sokat veszítettünk a régi gárdából. Egy-két év alatt már csak itt-ott marad a régi őrségből s egy-két évtized múlva már alig felel valaki "jelen"-nel. Véleményem szerint a megrokant harcosok legjobban tennék, ha valahol kedvező éghajlat alatt megcsinálnának egy pár falut és békességben leélnék a hátralevő néhány évet. Mert a bölények és az indiánok napjai meg vannak itt számlálva.

SZÓT BENDI TRÉFÁK

BIZTOS MÓDSZER

Ejszaka idején Varga Gyula ment az utcán és énekelt. Jött egy rendőr és ráivallt:

- Miért énekel?
 — Mert megszurta! — felelte a Gyula.
 — És aztán énekelni kell?
 — Hogyne! Ha segítségért kiáltozok, ugysem jön rendőr.

AHOL AZ ASSZONY AZ UR

Rátkayné: Te Samu, egyszer már leszokhatnál arról a borzasztó szokásodról, hogy álmodban folyton beszélj.

Rátkay: Igazad van; de lásd, máskor ugysem jutok szóhoz.

AZ MÁR.

— Martin bácsi, ha ön úgy szereti a nőket, miért nem nősül meg?
 — mondja neki egy érdeklődő misszisz.

— Noja. Ha valaki a virágokat szereti, még nem kell, hogy kérésnek menjen — volt az öreg válasza.

(A "Pletyká"-ból)

Fazekas Pistánál
 Senki nem kesereg
 Mert hiszen Fazekas
 Tréfás gönci gyerek.
 Nála a felhött is
 Táncos kedvű marad
 S marokra szorítja
 A talpas poharat.

511 Ontario Str. Buffalo, N. Y.

Konvenciósi meggyűlés

A pittsburghi konvenció a bankett után olyan bál volt, hogy még hajnali három órákor sem akart véget érni. Így azután az egyik miszternek annyi ideje se volt, hogy felhuzza a cipőit s másnap csak úgy meztláb konvenciózott.

A ligonieri gyűlésen sok minden megtörtént, de a legnagyobb derűtséget még is az váltotta ki, hogy a tagsági felvételtől szóló pontnál amikor kimondták, hogy csakis fehérek lehetnek az Egyesület tagjai, egyik delegátus felvilágosítást kért. Elmondotta ugyanis, hogy náluk van egy házaspár, az apa is meg az anya is fehér, de az egyik gyermekük fekete. Hát már most mit csinálnak, ha ez a barna gyerek egyszer tag akarna lenni.

— Meszeljék be! — adta valamelyik delegátus a jó tanácsot.

Amikor a választásnál Borsos István régi ellenőrt kibuktatták, csodálkozva kérdezte valaki:

— Hát ugyan mért buktatták ki szegény Borsost?

— Azért, mert ellenőrzött — világosította fel egy másik delegátus.

Sokat mulattak a delegátusok a Borsos István földrajz-tanításán. A legkisebb csemetét (vannak bőven) magához szokta venni esténként az ágyba és magyarázgatta neki, hogy ha a paplan alá buvik, ott van Csehszlovákia, ha pedig kijön, az Magyarország. — Hol van Csehszlovákia? — kérdezte az apa. És a gyerek bebújt a paplan alá. — Hol van Magyarország? — és a gyerek kidugta fejét a takaró alul.

Sokáig tartott az oktatás, a tanító apa kissé elszunnyadt éppen akkor, amikor a gyerek a paplan alatt volt Csehszlovákiában. Túrte egy darabig a gyerek a dolgot, de egyszer csak megrángatta a papát:

— Magyarországra akarok menni, nem bírom tovább Csehszlovákiában a büzt.

A delegátusok egyébként alaposan megváltoztak, mert valamikor hűségesen leszurták a betegeket és nem mondtak vicceket. Ez alkalommal azonban csak vicceket mondtak. Nagyon szájról-szájra járt a "hat a négy"-be jókívánság. Hát mi is tiszta szívből kívánjuk nekik.

Jóraló magyarok

Ujabban a következő jóraló magyarok szereztek előfizetőket a Dongónak:

Bazsó András Cleveland, Laky Béla Chicago, Bumbulucs J. New Castle, Vezendy Imre Pittsburgh, Szendy A. Passaic, Tanay F. Detroit, Csonka Illés Buffalo, Dravetz M.J. Allentown.

Fogadják mindnyájan a Dongó köszönetét.

FEJCSÓVÁLÁS

— Nem veszek többé részt éjjeli mulatságtokban. Feleségem, amikor oly későn mentem haza, fejcsóválással fogadott.

— A fejét csóválta csupán?

— Ha úgy lett volna! De nem az övét, hanem az enyémet!

W. H. SCHWARTZ

első magyar ügyvéd és hites közjegyző
 Ohio államban. 512 Society for Savings
 épületében. Cleveland, O.

TELEFONOK:

Cuyahoga Central 3350E. Bell Main 5729

H. E. VARGA

ÜGYVÉD ÉS JOGTANÁCSOS

541 Society for Savings Bank Bldg.
 CLEVELAND, O.
 Cherry 8092

DOMBY M.

8021 HOLTON AVE. Cleveland, O.

A leghiresebb magyar muffoló Clevelandban, aki még a holdvilágot is elmuffolja. Még pedig ha kell, akár Piripócsra. Telefonáljon: Pennsylvania 502-J.

PETRÁS LAJOS

ÜGYVÉD, VÁROSI TANÁCSOS

Irodái:

1040 Guardian Building
 8917 Buckeye Road
 Telefon: Main 6530 Garf. 2110
 Lakás telefon: Cedar 996.
 CLEVELAND — OHIO

TUZOK MIHÁLY DEBRECENI BASAGAZDA BESZÉLGETÉSE A TANYASZOMSZÉDJÁVAL, SUTTYOM BALOG MUSKUTÁLY CIVISSEL

Hát ugy vót a szomszid, hogy én a nyáron Kiskörösre akartam menni mindenáron, mer mir azir, hogy ott július 31-én a Petőfi emlékezetére nagy ünnepsíget arányoztak. Azir is igyekeztem oda, mer meghallottam a hirit, hogy ott lesz Keminy György amerikai poeta urecsém is, akki tavaly a sok szíp teshezálló érvinyes beszígyeivel sokszor megrikatott, de meg is nevetetett bennünket, hát feltettem magambc, hogy még eccer kezec szoritok véle. Gondoltam magamba: viszek neki abbul a sestakerti óborombul is, akkit úkegyelme nagyon megszeretett, oszt akkítul tavaly a Hortobágyon annyian szidelegtünk, hogy még a Tündér nevezetű lovam is keresztbe rakta a lábát. Na el is indultam, még pedig luháton, mer mondok, ha a peleskei nótárius a minapéba, ugy százennyihány esztedővel ezelőtt kibirta Pestig a nyeregbe, de meg oszt ha mán legközelebb a somogyi gazdák is két hétig tuttak luháton esavarogni a Dunántul, hát én se halok bele ekkis luháton való tekergisbe. Az utamat a Kossuth-kert felé vettem, mer eggy a, hogy ott is jó bor terem, más meg a, hogy mondok benizek Simon Isvány bátyámho: nem izen-i valamit Keminy György urnak. De még nagyon is jó vót, hogy erre gondoltam, mer ipp akkor vizgett be Isván bátyám egy verset, mikor a házajtót betaszítottam rá.

Köszöntem, fogadta. Montam osztán neki, hogy mijáratba vagyok.

— Na Tuzok bátyám, az Isten hozta magát, mer ippen postára akartam tenni ezt a versemet azir, hogy Keminy György a kiskörösi Petőfi-szobor talpánál ezt is zugja fel az égre július 31-én. Igy még hamarébb oda irkezik, fogja, vigye!

Fogtam, vittem, de elébb elolvas-tam; addig s addig olvasgattam, hogy eccer csak megtanultam. Igy szól az a vers:

ÜZENET PETŐFIHEZ.

Sándor, az égből sujtsd haragos

tüzedet le Beesre,

Aki Csehországból ránk, magyarokra üvölt.

Ez sokat ártott és árt nekünk rókaeszével,

Ámde szorul ő már s végre hurokra kerül.

Mert Rothermere jól hajt rókát s a bokra mozog már;
Onnan hogyha kijő, égi tűz üsse nyakon!

—
Ányye de testhezálló vers ez evel a fáintos erányzatu kedves kis menykűvel cifrázva, gondoltam magamba. Meg még aztat is hozzá gondoltam, hogy csakugyan jó is lenne a, ha valamék hazafias istennyila ugy hevenyiszné nyakon ezt az átkozott álnok Benest, hogy Massaryk is lefordulna tülle a székirül, higy e se székelne ott se ma, se hónap.

A Tündér nevezetű lovam azután a Hatvan-uccai temető felé kormányoztam, mer mondok még a Csokonai sirja előtt leveszem a kalapomat, oszt hallgatódzok is ott ekkicsinyég, hogy hát ü nem izen-i valamit Keminy György urnak. Na hallgatódz-tam csakugyan, oszt eccer azt susogja mellettem valaki: vizet, vizet! A hang felé nizek, hát egy szíp fijatal jány fekszik hanyatt a zöld fübe, oszt virzik a mejje. Mellette a pisztoly. Na oda siettem hozzá, felnyaláboltam, hogy mondok segíték rajta. Ujra mongya, hogy vizet, vizet! Hát mondok: csak nem ölöm meg vizzel, mer a nem jó, ugy oszt a kulaesbul itattam meg. Használt neki az italom, de ugyan hogyne használt vóna, mikor nekem is mindig e használ! Meggyónta oszt nekem a kisjány, hogy üa szerelmibe csalódott, azir akart átalnizni a másvilágba. De mán eztet nem engedem, mondok. Nem is engettem, ide szállítottam ki a mentőkkel egyenesen a tanyámra, mer aszonta a kisjány, hogy neki nincs senkije, de még otthona sincs. Na hát hanincs neki, legyik neki; ugy okoskodtam. A felesigem is így gondolkozik. Mer hogy nincs jányunk szomszid. Most esztet ápojjuk, szomszid, de magunknak. Mer nem hal meg, mán egiszen jól érzi magát. Oszt a Jancsi fijam nagyon nizegeti. De rendesen kikergetem. Mondok: ne gondold, hogy neked neveljük, de meg még meg se gyógyult egiszen. Nem tucc várni? Ebattn!

De hogy egyik szavamat a másikba ne öccsem, hát azt is monta a kis jány nekem, hogy ő megsajnálta Csokonait, mer az is csalódott a szerelmibe. Azir akart a sirja mellett meghalni. Na jól van, hát e nem jól van,

mondok. Feltettem oszt magamba, hogy er'sen a lelkire beszilek Kemény urnak, megmondom neki, hogy olyan verseket ne írjek, mint Csokonai, mer nem arravaló a jány, kivált ha szíp, hogy meghaljik, hanem arravaló, hogy boldog legyik. Igy oszt el ne keseritse a jányokat hommi szomorú versekkel! Lilla is jobban tette vóna, ha Miskáho ment vóna firhe, ahelyett, hogy nyeldeste a mi debreceni póétánk verseinek a száraz kortyait. Ijen gondolatok kóvályogtak a fejembe. De oszt azir csak elmenttem Kiskörösrre. Utközben egy cigánykaravánnal gyült meg a bajom. Nagy fene tagbaszakatt ragyás pofájú füstös firfiak meg visitozó rajkók fogtak körül, de a cigányasszonyok is a lovamig tolakodtak. Megbábráltak, tapogattak is azut engem. Különösen a gelebem tájikát, ahova a bugyellárisom vót dugva. A firfiak meg mán a csizmámat fogták, hogy maj lehuznak a lurul.

De az apátok keserves árgyélussát, mondok, én belöllem nem esztek, aval rájuk ordítottam, hogy mondok ájjatok karikába! Hirtelen meglepődtek, oszt karikába állottak, én meg lekaptam a oyakambul a karikást, oszt ugy megraktam őket, hogy nimej risze a fejin gördült keresztül. El is iszkoltak. Csak egy fattyu szemtelenkedett még utánam. Mikor megsokaltam a szemtelensíget, hátrafordultam oszt erre is rákiátottam, hogy mondok: Ájj karikába köjök! Nem állott, csak a karikás járásába. Igy oszt a nyaka közzé csergettem. Meglipett oszt.

Kiskörösre azut bikessígesen elirkeztem. Szívesen fogattak ott, de mindenki Keminy urat kérdezte tüllem. Furesa, mondok, hisz itt kell neki lenni, én is ühozzá igyekeztem ide. Nem akarták hinni, csak követeltik tüllem Keminy urat. Még a nyergem alatt is kerestik. Hogy oszt nem tuttam nekik előkeríteni Keminy urat, mégis csak megtartották az innepsíget, akki elig érvinyes vót, mer magam is háromszor józanodtam ki.

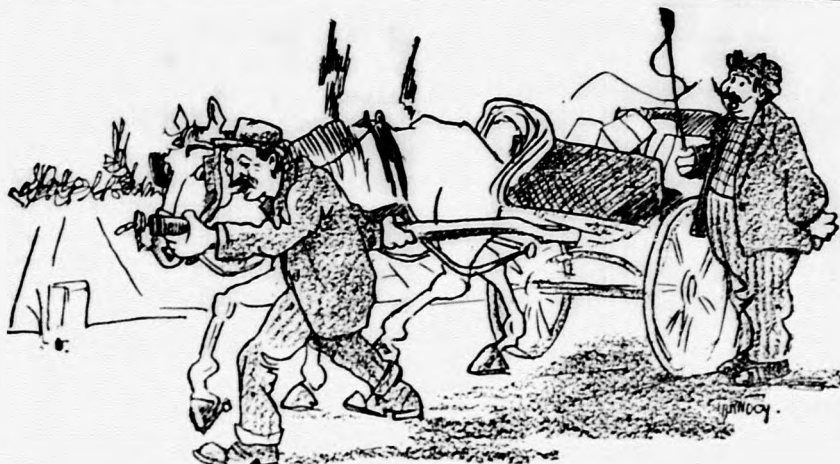
— Az Isten tartsa meg a szomszid uram szíp szokását!

— Köszönöm, hasonlókíppen kívánom.

— Jóccakát!

— Aggy' Istten!

D. B. STONE
MAGYARUL BESZÉLŐ
ANGOL ÜGYVÉD
822 Leader-News Bldg. Cleveland, O.
A Superior és East 6-ik utcák sarkán
Telefon: Main 7090 és Central 1388

DETROITI DOLGOK

BEÁLLITOTT egy bodi a borbélyhoz borotválkozás irányában. Forgott az üzletben egy darabig, de hogy senkit se látott, hát elkezdett kiabálni, hogy hol a borbély? De a borbély még erre se mutatkozott. A bodi mérgében odaszólt nagyhangosan:

— No, ha nem gyűsz, hát megyek én!

Megszólalt erre egy sarokból a borbély:

— Hová megy? Hát nem tudja, hogy aki első az első?!

Odanézett a bodi és akkor látta, hogy a borbély egy kutyát nyirt.

Két bodi munkát keresett. Az egyik helyen a "bósz" azt mondta, hogy másnap kapnak munkát és kártyát is adott nekik, hogy azt mutassák meg a jelentkezésnél. A bodik boldogan távoztak és másnap elmentek a tetthelyre, de hogy a "bósz" nem ismerték meg, hát senkinek se merték odaadni a kártyát, mert attól félték, hogy valaki elszalad vele.

Elmentek tehát nagy szomorúan haza és egyik száraz szalonban ugyancsak panaszkodtak, hogy nem kaptak munkát. A száraz szalonnas odaszólt nekik:

— Hát azt hiszitek, hogy a munka meg a bósz odamegy a zsebetekbe?

A "rilesztétes" hiénák elmentek egy áldozat után azzal a komoly szándékkal, hogy a nyakába sóznak valamit. De ugyancsak

megjárták, mert beszélgetés közben az áldozat odaszólt nekik, hogy üzletemberek nem csinálhatnak "bizniszt", ha nincs jó szaguk.

A "hiénák" ugyancsak megijedtek és kérdezték, hogy milyen szagot szeretne az áldozat. Az pedig kijelentette, hogy vegyenek szagos vizet, mert anélkül nincs üzlet. A "rilesztétes"-ek az üzlet reményében azonnal vettek is a reménybeli áldozatnál három üveg szagos vizet és alaposan kiszagositották magukat. Ez volt az egész hasznuk, mert az áldozat nem állt kötélnek s a kiszagositott "hiénák" hosszú orral kullogtak másfelé.

Beállított egy bodi a száraz szalonba és nagyhangon odaszólt a miszisznek, hogy adjon neki egy ködmönlevet. A miszisz kijelentette, hogy nem kaphat a bodi semmit, mert nem dolgozik. Erre azután a bodi magyarázkodni kezdett, hogy másnap orvosi vizsgára megy és kap munkát; az első "pedá"-ból kifizeti a tartozását.

A miszisz erre megkönyörült rajta és annyi ködmönlevet adott neki, hogy másnap az orvosi vizitro se tudott elmenni a bodi, de azért hűségesen beállított a szalonba és azt mondta a miszisznek, hogy adjon neki egy kvárt jó ködmönlevet, mert csak úgy kaphat munkát, ha azt elviszi a "bósz"-nak. A miszisz kapta a seprüt és ha a bodi meg nem retirál, hát adott volna neki munkát a mérges miszisz.

8 NAP A TENGEREN

Magyarországba

vagy onnan ide
BRÉMÁN AT

A legnagyobb és legyorsabb
német hajón, a

COLUMBUS-ON

vagy e vonal más hajóin.
Kizárólag csinos 3. osztályú
Stateroomok. Leszállított
áru körutazási hajójegyek.

Felvilágosításért forduljon
a helyi ügynökhöz, vagy

32 Broadway, New York

NORTH GERMAN

LLOYD

Nem tudok én neked

Csak virágot adni;

Szép virágot lehet

Kovács M.-nél kapni.

Hozzamegyek tehát,

Hozom a virágot

S megölelném érted

Az egész világot.

KOVÁCS M.

7835 W. Jefferson, Detroit, Mich.

Buffalóban Tóth Gyulának

Clyan szép a bárja,

Hogy tizenkét határban sem

Akad annak párja.

Aki szomjas, keresse fel;

Kit üldöz a bánat,

Medecinát bura-bajra

Ónala találhat.

708 Tonawanda St. Buffalo.

Dr. FARKAS GÉZA

500 DOLLAR BIZTOSÍTÉK
AZ ÁLLAMNÁL

Magyarországi és itteni peres ügyek
gyors és pontos elintézése. Pénz-

küldés, jogi tankés és hajójegy.

Forduljon hozzám bizalommal.

1958 Genesee Str. Toledo, Ohio

HEGEDÜS PÁL

KÖZJEGYZŐ

517 RIDGE ROAD

LACKAWANNA, N. Y.

Ellátja mindenkinek ügyes-bajos
dolgait. Kiállít okiratokat, pénzt
küld és elad hajójegyket minden
vonatra. — Aki pedig nyakmereve-
désben van, az kaphat nála bedör-
zsölésre finom olajat.

VISSZAEMLEKEZÉSEK

Irja: KEMÉNY GYÖRGY.

TOLEDOI EMLÉKEK

AMIKOR az ember harminc esztendőn át folytonosan járja ezt az ugynevezett "magyar Amerikát", akkor bizonyos határig hozzászokik a dolgokhoz, nem igen érdeklődik kisebb-nagyobb változások, sőt észre sem igen veszi azokat. Pedig harminc év alatt sok minden megváltozott itten. Hogy mennyire megváltozott, azt csak a minap vettem észre Toledóban, amikor ugy esti kilenc óra tájban jártam a magyar negyed utcáit és csaknem olyan csöndes volt minden, akárcsak a temető.

Szinte megijedtem a nagy, mindeneket elborító csendtől és megkérdeztem Andó Jánostól, hogy mindig ilyen csendesek-e a toledo utcák esti kilenc órákor.

— Hát biz itt meghalt minden, ha néhanapján a városból nem jönne ide egypár vendég, akkor azt se tudnánk már, hogy élünk.

Pedig hajdanában ugyancsak élénkek voltak a toledo magyar negyed utcái, de legkivált a Front utca, ahol egyik magyar csárda a másik mellett volt s a csárdákban magyar nóta csendült bele a hallgató éjszakába. Ott volt teszem azt a "száraz" Juhász, a Nagy Jancsi, a Tóth András, a Stefán Józsi meg a többiek csárdája. Egytől-egyig népes is, hangos is, mintha csak mindig országos vásár lett volna.

Érdekes emberek voltak azok a régi magyar korcsmárosok, de különösen is sokféle hájjal megkent ember volt a "száraz" Juhász, mármint Juhász János, aki mindig készen volt valami huncut-ságra.

Egyszer bementem a "száraz"

Juhászhoz, aki rendes szokás szerint azzal kezdte, hogy "igen fáj a gyomrom, trittoljon valamit". Erre pedig én kijelentetem, hogy tőlem ugyan elfájhat a gyomra, de én nem trittolok, mert nincs pénzem. Hanem teszek neki egy ajánlatot: minden belépő vendégnek adjon a kontómra egy italt meg egy szivart, de mindegyiknek elő kell fizetnie a Dongóra.

A "száraz" Juhász örömmel vette az ajánlatot. Odaálltam a bár végébe és vártam a vendégeket. És jöttek szép egymásutánban: magyarok, ájrisik, tótok, taliánok és négerék. Mindegyiknek kijárt az ital meg a szivar, de mindegyiknek meg kellett rendelnie a Dongót. Akinek nem volt pénze, azért Juhász fizetett és felvágta a rovásra. De könnyen tehettem, mert akkor még más világ volt Toledóban.

Szóbeszéd szerint "pedakor" annyi volt nála az ezüstpénz, hogy lapáttal hányták egy rakásba.

Azon a délutánon valami nyolcvan új előfizető került a "száraz" Juhásznál. Volt nekem akkor magyar, tót, ájris, talián és néger előfizetőm Toledóban sok-sok száz, most pedig magyar is csak itt-ott akad. De elmúltak a régi idők, elmentek a régi magyarok és beültött ez a buval bélelt "száraz" világ megsavanyodott magyarokkal.

Sok mindenféle érdekes dolgot lehetne elmondani a "száraz" Juhászlól. Egyelőre csak a kedves komájával való esetet hozom szóba. A "száraz" Juhász sok komája közül az egyik megunt a "melegjányt" és felcsapott szalonos urnak. Átvett egy meglevő korcsmát a bennelevőkkel együtt.

Volt a többi között három láda valódi francia pezsgő is pintes üvegekben, amiket közönséges "pap"-nak nézett a kedves koma.

Rájött erre a "száraz" Juhász és ugyancsak gyakran benézett az ő kedves komájához, de csodák csodájára mindig "pap"-ot kért és leszurta érte hűségesen az öt centet. Egyszer azután a koma megunt a dolgot és odaszólt neki:

— Igyon mán komám egyebet is, mert ezt a frász "pap"-ot öt centért nem érdemes kinyitni. Bolondult vóna meg, aki ugy bedugta ezeket a papos üvegeket.

Erre azután a "száraz" Juhász megkönyörült a "kedves" komáján és nagylelkűen üvegenkint tíz centért átvette a cudarul bedugott papos üvegeket, mert attól félt, hogy a "kedves" komája mind letördeli a körmeit a dugóhuzással.

Az se volt utolsó dolga, hogy nem győztek neki telefont hordani. Ha ugyanis a telefonon nem kapott azonnal választ, vagy pedig más beszélt rajta, kapta rögvest az öreg fejszét és lecsapta vele a telefont a falról.

Végül is kijelentették neki, hogy ha még egyszer levágja a telefont, akkor nem kap többet. Nem is akart több telefont, mert mit ér az egész nyavalya, ha még csak le se baltázhatja mérgében az ember.

Hát valamikor ilyen korcsmárosok voltak a magyar végeken. Kevesebb volt a "koszcimerek" keresete, csak öt cent volt egy "szkuner ser", de azért a magyar ujságoktól se sajnálták a pénzt a "koszcimerek" meg a szalonosok. Ma már automobilon járnak a magyarok meg a "butléger"-ek, de akár a fene megeheti miattuk a magyar irást.

Igy változtak a dolgok Toledóban meg a többi magyar végeken.

Csalinál a csárda
Ki van festve,
Odajár a magyar
Nappal s este.
Aki oda bemegy,
Sohse reszket s fázik,
Mert a Csáli csárdájában
A jókedv tanyázik.
52 Rano Street, Buffalo, N. Y.

Népszövetkezeti dalok

1.

Aszondja a barográf:
Veszélyben a paragráf!
Kicsavar, becsavar:
Csuda tudja, mit akar.

Paragrafus hajladoz,
Bús tanácstag hervadoz;
Főt vakar, szót takar:
Ő se tudja, mit akar!

2.

Hát az oláh mit eszik,
Ha emberré megteszik?
Nem eszik az egyebet:
Más elül a kenyeret.

Hát az oláh mire ül,
Ha a sutból kikerül?
Nem csücsül az egyebre:
Egyenest a fejdre!

Titulescu nagy legény volt,
Titalája hét likra szólt,
Fityulája aranyos volt:
Derék kinyalt medvebocs volt!

Átal is ment több oskolán,
Ki is járta nem ostobán.
Sej! Millerand-levél, mivé levél?
Erre-arra sodor a szél...

4.

Tanács, tanács, tarka,
Se füle, se farka!
Tudja a móc marka,
Hol a tanács szarva!

Fogas kérdés

A most elhunyt román király, jó-
lelkű ember volt. Az elébe terjesztett
kegyelmi kérvényeket mindig a bűnös
javára intézte el.

Róla mondják, hogy egy alkalom-
mal — magasrangu hivatalnokainak
kiséretében — meglátogatta fővárosa
börtönét s egyik-másik fegyvenchez
volt is néhány vigasztaló szava.

A legújabb elítéltek osztályán ha-
ladva, megkérdezi az egyik rabot:

— Mennyi időre van elítélve?

— Hat esztendőre, felség.

— A felét elengedem, — szólt a
király és tovább ment a másik rab
felé.

Ezt is megkérdezte:

— Hány évre van elítélve?

— Tizenkettőre, felség.

— A felét elengedem, — mondta vi-
gasztalólag a király.

A harmadik zárka előtt megint

csak ezt a kérdést intézte a fegyenc-
hez:

— Hány esztendőre van elítélve?

— Életfogytig felség, — felelt a
kérdezett lehajtott fejjel.

— A felét elengedem — volt a
király vigasza.

A király rendelkezéseit megvaló-
sító bizottság a harmadik esetet se-
hogysém tudta elintézni, végre nem
tudhatta, hány évig fog élni a rab.

Előhívták tehát a bölcsnek ismert
zsidó rabinust, hogy az adjon taná-
csot.

— Ennél könnyebb sincsen, — szólt
a tudós rabbi, — Egyik nap bezárni,
másik nap szabadon eresztetni.

Statement of the Ownership,
Management, Circulation, Etc.

Required by the Act of Congress
of August 24, 1912,

Of "Dongo" published semi-monthly
at Detroit, Michigan, for Oct., 1927
State of Michigan) ss.
County of Wayne)

Before me, a Notary Public in and
for the State and county aforesaid,
personally appeared George Kemeny,
who, having been duly sworn accord-
ing to law, deposes and says that she
is the attorney for publisher of
the "Dongo" and that the following
is, to the best of her knowledge
and belief, a true statement
of the ownership, management
(and if a daily paper, the circulation),
etc., of the aforesaid publication for
the date shown in the above caption,
required by the Act of August 24,
1912, embodied in section 443, Postal
Laws and Regulations, printed on the
reverse of this form, to wit:

1. That the names and addresses of
the publisher, editor, managing editor,
and business managers are:
Publisher George Kemeny

1060—25th Street

Editor, — Same — 1060—25th St.

Managing Editor — Same.

Business Manager: George Kemeny.

1060—25 Street

2. That the owners are: (Give names
and addresses of individual owners, or,
if a corporation, give its name and the
names and addresses of stockholders
owning or holding 1 per cent or more
of the total amount of stock.)

George Kemeny,

1060—25th Street

3. That the known bondholders,
mortgages, and other security holders

owning or holding 1 per cent or more
of total amount of bonds, mortgages,
or other securities are: (If there are
none, so state.)
None.

4. That the two paragraphs next
above, giving the names of the owners,
stockholders, and security holders, if
any, contain not only the list of
stockholders and security holders as
they upon the books of the company
but also, in cases where the stock-
holder or security holder appears upon
the books of the company as trustee
or in any other fiduciary relation, the
name of the person or corporation for
whom such trustee is acting, is given;
also that the said two paragraphs
contain statements embracing affiant's
full knowledge and belief as to the
circumstances and conditions under
which stockholders and security hold-
ers who do not appear upon the
books of the company as trustees,
hold stock and securities in a capacity
other than of a bona fide owner; and
this affiant has no reason to believe
that any other person, association, or
corporation has any interest direct or
indirect in the said stock, bonds, or
other securities than as so stated by
him.

5. That the average of number of
copies of each issue of this publication
sold or distributed, through the mails
or otherwise, to paid subscribers
during the six months preceding the
date shown above is (This information
is required from daily publications
only.)

GEORGE KEMENY, Publisher.

Sworn to and subscribed before me this
3rd day of October, 1927.

SUSAN M. POPP,

(Seal)

(My commission expires February
5th, 1929.)

AMERIKÁBAN

a legrégibb és legnagyobb magyar

TEMETKEZÉSI INTÉZET.

Elvállal temetéseket és balzsamo-
zásokat. Kóporsó-raktára a leg-
jobb berendezett a városban.
Kényelmes betegszállító kocsik ál-
lanak a közönség rendelkezésére.

Lakodalmakra és keresztlőkre
a legjobb gépkocsik kaphatók.

JAKAB ISTVÁN,
8923 BUCKEYE ROAD
Cleveland, Ohio.

Telefon szolgálat nappal és éjjel.

SZÓT KÉREK

HÓNAPOK óta nem tudunk kimászni a betegségből, mert azt mondják hogy ahol elkezd szakadni a part, ott szakad is kegyetlenül. Alig mászunk ki egy bajból máris nyakunkba szakad a másik. Így azután legnagyobbbréztz itthon gubbasztok, mint a szárnyaszegett gólya az udvar végében. Ezelőtt az örökös lótás-futás miatt ritkán jutott időm az olvasásra, most a könyvekben keresek vigasztalást szabad időmben.

A napokban igen érdekes könyv került a kezembe. A könyv címe: Our testing time; írója: J. H. Curle. A könyv írója évek óta járja a világot, volt a földkerekség minden zugában és ismerni tanult mindenfajta népet az eszkimótól a hóttentőtáig.

A magyarokról azt írja Curle, hogy nagyszerű értékek vannak a magyar népben, de mégse tudott megfelelni a hozzáfűzött várakozásoknak, mert sok benne az ázsiai. A fehéreknek egymás ellen viselt háboruit elsősorban azért ítéli el Curle, mert ezekben a háborukba elpusztul a fehér fajok java és a csenevészekre hárul a fajfentartás kötelessége. Így azután mindegyre jobban elsatnyul a fehér faj, míg ellenben egyre erősödnek a színes fajok, amelyek ha egyebet nem is, de a régi piacokat lassan elszedik a fehérektől. A fehér és színes fajoknak sokszor megjósolt összecsapásától em fél Curle, de annak a nézetének ad kifejezést, hogy az erősen

szaporodó szláv fajok, elsősorban pedig az oroszok seprik majd végig egyszer Európát, ha a többi európai népek továbbra is folytatják az egymást gyilkoló örületet.

Igy nyilatkozott évek előtt a világhírű Mayo, amerikai sebész is, amikor Detroitban az amerikai orvosegyesület elnökévé választották. Így ttehat a világhírű sebész és a világot utazó véleményei megegyeznek ebben a dologban.

Curle könyvének olvasása után érdekes beszélgetésem volt egy tanárral, akinek szülei Felső-Magyarországról kerültek Amerikába. A tanár itt született és itt nevelkedett, de azért lelkes támogatója a szláv törekvéseknek. Beszélgetésünk alatt szóba hoztam, hogy a felső-magyarországi tótoknak nem lett volna szabad cserbenhagyniok a magyarokat a csehek kedvéért, akiktől a nyelvnek bizonyos rokonságán kívül mindenben sokkalta messzebb esnek, mint a magyaroktól, akikkel ezer esztendeig együtt voltak.

A tanár ebben igazat adott nekem s kijelentette, hogy a tótok nem annyira szerelemből csatlakoztak a csehekhez, mint inkább azért, mert megunták a magyar élehetlenséget s a szavakban ellobbanó szalmalángot. Az élelmesebb és ravaszabb csehekhez csaptak át, mert megunták a folytonos nagyhangu magyar ígéreteket, a miket nem követtek cselekvések.

“A magyarokban nagyszerű értékek vannak — folytatta a tanár — de ezek az értékek nem tudnak érvényesülni, mert az Ázsiából hozott nembánomság folytonosan visszatartja őket. A magyarok között vannak nagyon értékes emberek, de a magyar nem tudja megbecsülni és értékelni a saját értékeit.”

Igyekeztem tiltakozni a megállapítás ellen bár éreztem, hogy igaza van a szláv származású tanárnak. Tiltakozásomra így vágott vissza:

“Önnek van a legkevesebb oka a tiltakozásra. Tudomásom szerint ön harminc év óta ír a magyaroknak, sőt “Vas András”-ában megírta a kivándorló magyar époszát, amiért némi irodalmi ünneplésben is volt része Magyarországon. De mit kapott az amerikai magyaroktól? Megvették-e a könyvét? Olyan helyzetbe került-e, hogy ne kelljen anyagi gondokkal küzdenie vénségére? Van-e önnek annyi tekintélye a magyaroknál, mint akármelyik telekhiénának, aki drága gépkocsin jár és néhanapján kivág egy-egy 20 dolláros bankót a zászlószentelésnél?”

Felelni akartam, bár mondhatom, hogy bajos lett volna a felelet, de az én tót tanárom be sem várta a feleletet, hanem így folytatta:

“Tanuljon meg tótól, írjon rólunk egy Vas András-t és meglátja a különbséget. Minden tót megveszi a könyvet, akár tud olvasni, akár nem. Mert a tót lehet, hogy elmaradt sok tekintetben, de tudja és megteszi a kötelességét.”

Igy oktatott ki engem a tót tanár. Mindazonáltal nem igen írom meg a tótok “Vas András”-át, hanem úgy érzem, hogy a magyaroknak sem igen írok több könyvet. Mert a könyv csak akkor könyv, ha azt meg is veszik, meg el is olvassák. Magyar szeretettel

KEMENY GYÖRGY

DR. MAJOROS JÁNOS MAGYAR FOGORVOS

Buckeye Road és E. 117 utca,
a Regent-uzinház épületében.
Bemutató órák: Hétköznap 4. ó. 9-10 óra
szécs 8 óráig. Vasárnap 3-5 óráig.

Záhm Palinál Buffaloban
Van ám gyógyszer bőven;
Meggyógyulhat, kit forgatnak
Ágyon lepedőben.
Nézzen be hát hozzá bátran,
Aki szomjas, éhes;
Záhm Palinál hamarosan
Újra emberré lesz.
223 Katherine St. Buffalo.

TALÁNY

MI EZ?

Ku	
Ku	n
Ku	tyi

A megfajtás díja: **egy szép könyv.**
A megfajtás beküldésének határideje: **1927 október hó 25.**

A szeptember elseji számban közölt talány megfajtása:

PEST ÉS MISKOLC KÖZÖTT VAN HATVAN

Helyes megfajtást küldtek be a következők: Horváth N., Balog János, Nagy Ferenc, Fekete H.

A jutalmul kitűzött könyvet **Balog János (Boston)** nyerte meg.

Miska ötlete

A főhadnagy ur roppant büszke volt jóizlésére, mindig pedáns a tisztaságban.

Egymásután boesátotta el tisztiszolgáit, kik valamit vétettek a rend ellen.

Különösen az volt ellenük a

panasz, hogy kávéját kilötykölik, mikor reggelente fölhozzák neki a kávéházból a másodemeleti lakásába.

Miska, az új tisztiszolga, — úgy látszik — bevált. Rendes, esendes legény volt. Reggel a kávéát mindig úgy hozta fel, hogy soha egyetlen esőpp sem esordult ki a tányérra.

A főhadnagy egy hét múlva megdicsérte érte Miskát. Aztán meg kérdezte tőle, hogy mint hozza fel a kávéát a lépcsőn.

Miska haptákba vágta magát s eképpen szólt:

— Főhadnagy urnak alásan jelentem, amikor a legalsó grádics-hoz érek, a feketekávéát beveszem a pofámba, aztán a legfelső grádicsnál visszaköpöm a főhadnagy ur findzsájába....

ZOOLOGIAI VISSZHANG

— Hát szóljon hozzá! Az a Rothschild báró poloskákat gyűjt.

— Nuná! Majd esipéseket fog gyűjteni!...

McKEESPORTI MAGYAROK!

MINDENKINEK TUDTARA ADATIK, HOGY
L Á Z Á R G Y U L A
HÓNAPOK ELŐTT NAGYSZERŰEN ÁTALAKITOTTA AZ
ÚJ COLUMBIA HOTELT.

Nagyszerűen berendezett szobák, izletes ételek és hűsítők kaphatók.
Vidéki vendégek forduljanak hozzá bizalommal.

NEW COLUMBIA HOTEL

311 MARKET STR. — McKEESPORT, PA.

BOROSS GÉZA

HAJÓJEGY, — PÉNZKÜLDŐ, — KÖZJEGYZŐI
ÉS REAL ESTATE IRODÁJA

8100 WEST JEFFERSON AVENUE
CARY STREET SARKÁN

M E G N Y I L T

TELEFON: CEDAR 1863.

A MAGYARSÁG SZIVES TÁMOGATÁSÁT KÉRI.

BOROSS GÉZA

A "Dongó" postája

Detroiti. A küldött tréfákat felhasználjuk.

V. K. Tréfák ott is csak akadnak, de betegek már nem.

A. S. Köszönet a betegekért, a tréfát kidongjuk.

V. J. Ugylátszik, hogy mindenféle egyforma a nóta.

K. M. No, ezen nem sok a kidongani való.

Többeknek. Panaszokkal nem lehet kifizetni a Dongó számláit.

H. K. Miért hallgat úgy, mint nagy-pénteken a harang?

Hátralékosok. Hát meddig tart még ez a gyönyörű hallgatás?

L. M. Már másfél év óta hátralékos, hát miért nem fizetett régebben? Ne akkor akarjon fizetni amikor nem dolgozik, de fizetett volna akkor, a mikor dolgozott.

A "Dongó" képviselői

ALPHA, N. J.: Varga András.

AURORA, ILL.: Fodor K. József.

AKRON, O.: Ignác István.

ALLIANCE, O.: Szabó Károly.

ALLENTOWN, PA.: Dravetz József.

BETHLEHEM, PA.: Hacker Ferenc.

BUFFALO, N. Y.: Csonka Illés.

BRIDGEPORT, CONN.: Rakatzky M.

CHICAGO, ILL.: Laky Béla.

CLEVELAND, O.: Bazsó András.

COLUMBUS, O.: Mrs. M. Oláh.

DAYTON, O.: Pohl János.

DONORA, PA.: Turfa Sándor.

DUQUESNE, PA.: Sáros M. J.

FRANKLIN, N. J.: Bene András.

HOMESTEAD, PA.: Nagy József.

KULPMONT, PA.: Marosi György.

MILWAUKEE, WIS.: Beleznay F.

NEW YORK, Demeter K. József.

NEW CASTLE, PA.: Bumbulucs J.

NORTHAMPTON, PA.: Princz Lőrinc

PITTSBURGH, PA.: Vezendy Imre.

PHILLIPSBURG, N. J.: Németh

Zoltán

PERTH AMBOY, N. J.: Belső Károly.

PITTSBURGH KÖRNYÉKE: Andrá

házy A. Sándor.

ROEBLING, N. J.: Agócs József

SHARON, PA.: Kuti Tamás.

ST. CLARVILLE, O.: Kovács János.

TOLEDO, O.: Hovan S. György.

TORRINGTON, CONN.: Betcho

János.

TRENTON, N. J.: Rinyu György.

KAUFMANN NAGYÁRUHÁZA

ALAPITTATOTT 1871-BEN.

IRENE LEONARD

AMERIKA EGYIK LEGHATALMASABB ÜZLETE

Kaufmann Nagyáruháza

valósággal amerikai magyar intézmény lett MAGYAR OSZTÁLYA révén, amelynek vezetője HAAS ARNOLD.

Az üzletben megforduló sok-sok magyar bizonyára kellemesen emlékszik vissza IRENE LEONARD-ra, aki szívesen el jár mindenkinek ügyes-bajos dolgában.

A KAUFMANN NAGYÁRUHÁZ szíves tudomására hozza MAGYAR OSZTÁLYA útján az amerikai magyarságnak, hogy az őszi beálltával ruhák, cipők, kalapok és egyéb árucikkek kaphatók.

A KAUFMANN NAGYÁRUHÁZÁNAK

MAGYAR OSZTÁLYA a legjobban szervezett, kezdeményezésben a legelső, forgalomban pedig a legnagyobb az egész országban. A MAGYAR OSZTÁLY révén a legjobb minőségű kellékeket kapja mindig előzékeny kiszolgálás mellett.

Amikor a KAUFMANN NAGY ÁRUHÁZÁBAN vásárol, tegye ezt meg a

MAGYAR OSZTÁLY IRODÁJA RÉVÉN,

amely könnyen megtalálható a FIFTH AVENUE-I bejáratnál a Basement helyiségben, ahol szívesen tájékoztatják és jó tanáccsal is ellátják.

KAUFMANN'S
FIFTH AVENUE PITTSBURGH